

שְׂפָלָה לְהַמְרָה

יו מנחם אב התשפ"ג
מפטירין ותאמר ציון
(ישעיהו מט, יד)

פְּרִשְׁתָּ עֵינֶיךָ

סיפור לשבת

”וְלֹא תִבְיָא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתְךָ” (ו, טו)

דרשו חכמים זכרונם לברכה (סוטה ד, ב) כתיב "ולא תביא תועבה אל ביתך" וכתיב: 'תועבת ה' כל גבה לב" (משלי טז) מכאן אמר רבי יוחנן משום רשב"י כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים.

אף לאחר שכבר החל להנהיג הצדיק רבי אלימלך מליז'ענסק זכר צדיק לברכה את נשיאותו, אחז בדרך הענוה עד קצה הגבול, מבלי לחוס על כבודו ומבלי לחשוש מבזיונותו.

פעם ביום שישי אחה"צ, כשיצא רבי אלימלך מטבילתו במקוה, פגש בחוץ יהודי בלתי מוכר, פנים חדשות בליז'ענסק, אשר הגיע אף הוא לטבול לכבוד שבת קודש. הקדים לו רבי אלימלך "שלום עליכם" בסבר פנים יפות, דרש בשלומו והתענין לדעת אם מסודר הוא באכסניה לשבת. הלה, אשר לא הכיר את רבי אלימלך וטרם ראה את פניו מעודו, סיפר לפי תומו, כי כיתת רגליו והגיע במיוחד מהונגריה הרחוקה, כדי לזכות ולהכיר את הצדיק המפורסם... איש האלוקים, הרבי רבי אלימלך... "מה שומעות אוזני? - ספק רבי אלימלך את כפיו בתדהמה - "עד הונגריה הגיעו כבר השקרים הללו? ! לא יאומן כי יסופר! האומנם גם שם שולט ה"עלמא דשקרא" כמו כאן? ! גם שם שומעים על אודותיו של אותו רמאי ונוכל" ! !

האורח התמים, והישר, אשר יראת ה' ואמונת צדיקים בערו בלבבו, לא היה יכול לעצור ברוחו נגד דברי בלע מחפירים כאלו על קדוש ישראל, ופתח את פיו במחאה נמרצת, רצופת חירופים וגידופים רמים ונישאים. פושע ישראל! עז פנים! - הדהדר צעקותיו של האורח ברחוב הסמוך לבית המרחץ, וגרמו לרבי אלימלך לנטוש את המקום במהירות...

לאחר שנרגע מכעסו, נכנס האורח אל המקוה, טיהר עצמו בסילודין והועיד את פניו אל מעונו של הרבי, כדי לקבל שלום לפני כניסת השבת. והי אף דרכו רגליו על סף החדר וזיו פניו של הרבי ניבט אליו. החוויר האורח כסיד וכמעט שלא פרחה נשמתו...

אף רבי אלימלך זיהה מיד את האורח, קם ממקומו ואץ לקראתו בידים מושטות כידיד וותיק: "מה לך נבהל ונרעש? ?!" - גער בו בחיבה - "בסך הכל אמרנו שנינו אמת אחת!..."

{ צנתרות הזהב }

אשא עיני

כוחה הגדול של הראיה והשפעתה על חי האדם
פרק ג' המקדש ראיתו - זוכה לראות עד פסא הקבוד

באר בעל ה"שפע חיים" זיע"א (ח"ב עמוד קפא) את דברי חז"ל (חולין קפט), שכתבו שעל ידי מצות ציצית נזכר האדם בכסא הקבוד, מפני שצבע התכלת דומה לצבעו של רקיע השמים, ורקיע השמים דומה לאבן ספיר, ואבן ספיר דומה לכסא הקבוד.

ובקף רמזו חז"ל, שעל ידי מצות ציצית אשר היא רומזת לקדשת הראיה, כמו שנאמר (שיר השירים ב ט): "מציץ מן התרכים", יזכו ישראל לראות בעיניהם הרוחניות מראות אלקים עד פסא הקבוד, וזאת בראיה רוחנית, וקל וחמר שיזכו על ידי קדשת הראיה לראות את כל מה שמתרשש בכל העולם פלו מסוף העולם ועד סופו, אשר זה קרוב הרבה יותר מהמרחק לכסא הקבוד (כמובא בחגיגה יג).

מדוע מסתכלים דוקא דרך השחור שבעין
וכתב בעל ה"שפת אמת" זיע"א שלכן אין האדם רואה בעיניו מתוך הלבן שבעין אלא מתוך השחור שבעין, וזאת לרמז שפאשר שומרים את הראיה לא להסתכל בגשמיות והכלי עולם הזה, על ידי כך זוכים לראות מראות רוחניים בעיני השקל.

וזה הטעם לכך שאורו של האש מאיר כפי שיש לו פח לשרף, וכמה שהאש גדולה יותר ובכחה לשרף יותר - כך גם פחה להאיר יותר, וזאת לרמז שפני שהאדם שורף בעיניו את כל הגשמיות ואינו רואה בעיניו את כל הכלי העולם הזה ומתאזרניו, כך נקמחות ציניו והוא זוכה לראות ברוחניות.

והוסיף בעל ה"שפת אמת" זיע"א שהשם יתברך קורא לכל אדם ואומר לו (ישעיה מ טו): "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה", כלומר שהשם יתברך קורא ואומר לו ששירים את מבטו והסתמלותו מכל עניני הגשמיות והכלי העולם הזה, ועל ידי כך יוכל לראות מראות רוחניים ולהתקרב אל הקדש.

וכן כתבו חז"ל (ויקרא רבה כג): כל הראיה דבר ערנה ואינו ין את עיניו ממנו, וזכה ורואה פני שכינה, כמו שכתוב: "יעצם עיניו מראות ברע, מלך בפימו חתזינה עיניו". כלומר, שעל ידי שסותם האדם את עיניו מראות ברע, זוכה להתגלות פני השכינה ולהתקרב להשם יתברך באמת.

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
20:49	20:12	18:58	ירושלים
20:47	20:14	19:15	תל אביב
20:50	20:15	19:09	חיפה
20:48	20:12	19:15	באר שבע

הבן איש חי

ספר פסקי בן איש חי | הלכות שבת

סימן שח

כלי שלמלאכתו לאיסור

והא דאמרינן דמותר לטלטל השברים אם ראויים לשום מלאכה [אף בנשבר בשבת], היינו דוקא כלי שנשבר כולו, אבל אם לא נשבר כולו אלא רק חתיכה ממנו ועדיין הכלי משמש תשמישו הראשון, אין החתיכה זו של השבר מותרת בטלטול, אלא אם כן היא עצמה עדיין ראויה קצת לתשמישה הראשון. אבל אם אינה ראויה לתשמישה הראשון, אף על פי שראויה לתשמיש אחר, כגון לכסות בה כלי וכיוצא הרי זה אסור לטלטלה דמקרי נולד, כיון דנשברה מן הכלי בשבת עצמו. ולכן אם נשברה בחול אז מותר לטלטלה בשבת אם ראויה לשום תשמיש, אף על פי שאין ראויה לתשמישה הראשון, ואף על פי שעתה בשבת אין לו צורך להשתמש בה, עם כל זאת כיון דהיא ראויה לאיזה תשמיש מותר לטלטלה. ורק אם זרקה לאשפה מבעוד יום אסור לטלטלה בשבת, אף על פי שראויה לשום תשמיש, דכיון דזרקה לאשפה ביטלה מתורת כלי, ונאסרה בטלטול לכל אדם אפילו לעניים, דאולינן בזה בתר הבעלים. מיהו זה דוקא אם זרקה לאשפה מבעוד יום, אבל אם זרקה לאשפה בשבת מותר לטלטלה (עב), הואיל והיה עליה תורת

כלי בבין השמשות שהוא תחילת כניסת שבת.

לא אמרו כל שראוי לכסות בו כלי יש תורת כלי עליו, אלא רק בשברי כלים, הואיל והיה עליהם כבר תורת כלי כשהיו שלמים, ולכן גם אחר שנשברו לא פקע מהם תורת כלי, אם הם ראויים לתשמיש של כסוי וכיוצא. אבל צורות או אבנים וחתיכת עץ וכיוצא, אשר מעיקרן לא היה עליהם תורת כלי גמור, אף על פי שראויים לתשמיש לכסות בהם כלים לא היה עליהם בשביל זה תורת כלי, ולכן כל שלא יחדם מבעוד יום לתשמיש זה, אסור לטלטלם אפילו לצורך גופם ומקומם.

כל הכלים שיש להם דלתות, בין שהדלת מן הצד בין שהוא כסוי על גבי הכלים, ונתפרקו הדלתות מהם, בין שנתפרקו קודם שבת בין שנתפרקו בשבת, מותר לטלטל את הדלתות, ואין בהם איסור מוקצה, מפני שבעת שהיו מחוברים בכלים היה גם עליהם שם כלי אגב אביהן, ואף על פי שעתה נתפרקו לא פקע מהם שם כלי. וכל זה בדלתות של הכלים, אבל דלתות הבית או של חדרים ועליות וכיוצא שנתפרקו בין בשבת בין קודם שבת, מוקצים הם ואסור לטלטלם בשבת, ואף על פי שראוי להשתמש בהם עתה בתשמיש של נסרין, אין מותרין בטלטול, לפי שהן עומדות להשתמש כשאר נסרים.

מחט שלימה שקורין בערבי איברי, שמלאכתה

לאיסור לתפור בה, מותר לטלטלה בשבת כדי לחצוץ בה שניו, או ליטול בה הקרן, כדין כלי שמלאכתו לאיסור, דמותר לטלטלו לצורך גופו, כמו שכתבנו לעיל. ובלבד שיזהר שיטול הקרן בנחת שלא יוציא דם, דיש בזה איסור חובל. ואם אי אפשר להוציא הקרן בלתי הוצאת דם אסור, אף על פי שאינו מתכוין, משום פסיק רישיה ולא ימות. במה דברים אמורים, במחט שלמה שיש תורת כלי עליה, אבל אם ניטל חודה או נפגם חור שלה, שאינה ראויה למלאכה, הרי בטל תורת כלי מעליה ועומדת לזריקה, ואסור לטלטלה כדי ליטול קרן או לחצוץ שניו, רק אם יחדה מבעוד יום לתשמיש זה, נעשה עליה תורת כלי ומותר לטלטלה.

שיורי מחצלאות שבלו, אף על פי שאין ראויים לישב עליהם מותר לטלטלם, דלא נפקע שם כלי שהיה עליהם תחלה, הואיל דגם עתה ראויים לכסות בהם טנוף. ואם זרקם לאשפה מבעוד יום, אסור לטלטלם.

מטלניות שהם שיורי בגדים שבלו, אם אין בכל אחת מהם שלש אצבעות על שלש אצבעות אסור לטלטלן, מפני שאין ראויין לא לעניים ולא לעשירים. ואם יש בהם שלש אצבעות על שלש אצבעות והם של עני, אם לא זרקם לאשפה מותרים כל העניים שבעולם לטלטלם, דראויות להם לעשות טלאי בבגדיהם. אבל העשירים אסור לטלטלם, אלא אם כן היא שלשה טפחים על שלשה טפחים, דאז היא ראויה גם לעשירים. [המשך בשבוע הבא..]

ספר חרדים

פרק סו [תשובה ה] | דברי פשוטין

יבחרו האדם באמונתו, ובה צריך לדקדק להנדרו וימצא נאמן וטהור וזך פעלו מבשר דברים וכל מצוה אחרת.

כשיקנס אדם לבית הנקנסת, יבין שגופו נקנס לבית הנקנסת - שלמטה וישמחו לבית הנקנסת שלמעלה, וכן כשיקנס לבית המדרש, ולכן ירבה הנשיקה בהם תדיר.

בכל פעולתך פגן ליחד ה', שנגמר (משלי ג, ו) 'בכל דרכיך דעהו', פאבריהם ויצחק בתפירת הגארות ויעקב במקלות ברה"ט, וכן היו מקנינין בכל מעשיהם.

ברמ"ח תבות דקריאת שמע, בקריאה תסקן ותחזיק רמ"ח אברים גופניים, ויבנה תסקן ותחזיק רמ"ח אברים שבדיקנך העליונה, שעליה נאמר (תהלים לד, כא) 'שמר כל עצמותי אחת מהנה לא נשברה', וכן בתפלה לגוף ולנשמה. לכן צריך לכוון לכל מלה ומלה להשמיע לאזניו. דבר אחר, תקריאה לה, והפונה לתקון המדות העליונות.

למה אלף יחידים בין ששאלא כל הדרך כבוד יוצרי, ורוחו חופפת ורוחפת עלינו, עמו אדם פי הפלף חפץ ביקר עמו, ובחבה אדם (דברים י, כ) 'ובו תדבק', ואתם הדבקים בה' (שם ד, ד).

יש לתקן אשר הענה לפני ה' מדה במדה, טרם ישלם מדה במדה, ונאמר ו'ל ויק"ר כ"א, ה) עשה תבילות של עונות יעשה תבילות של מצות, ואף על גב דחתיב (דברים י, יו) 'ולא יחש חשד' ופרשו שחד מצוה, הינו אחר תשובה, והמצות הפך העונות ממך.

אם רוצה אדם למצא חן בעיני ה', לא יקצט, שנגמר (בראשית ו, ח) 'ונח מצא חן בעיני ה', ולא פרשו למה, אלא בשמו פרשו, שהיה נח דבורו ובמעשיו והלכו כדאיטא במדרש הגעלם (וזהו חדש נח לו, א), לכן מצא חן, ח"ן ונח חת הוא.

ספר חסידים

סימן פ"ט

פרישות מן העולם פנאי ללב ומנוחה לגוף ואהבת עולם סדרת הלב ויגיעת הגוף. אם ישבחו בני אדם כמה שאין כך דאג. אל תהי להוט אחר דברים ואחר חרושים כי אלה מסירים לב האדם מן התורה שובו פתאים כי התשובה מקובלת והטיבו מעלליכם בעוד היכולת על נפשתינו טרם יבא בדין עלינו. כי הוא ה' שופטנו אשר ענינו פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכו וכפרי מעלליו:

סימן צ

זכין לאדם שלא בפניו מעשה באיש אחד שהיה תמיד מעיין בטליתות של בית הכנסת לראות אם נקרעו או נתקלקלו חוטי הציצית והיה מציצה כהלכתה והיה מודיע לבעל הטלית:

סימן צ"א

את יראי ה' יכבד באיזה ענין כגון שהיה לו לכבד אב ואם יקום מפניהם ויכבדם ולאחר קומו יחזור וישב אפילו היה בדתו ללכת שאם ילך לו אז לא יראה שקם לכבודם:

סימן צ"ב

סייג לחסידות החי יתן אל לבו מקראות ופגעי בני אדם וידע כי על חטאיהם היה להם כן ובדבר אשר זדו נפרע להם מדה כנגד מדה ומתוך כך יפשט במעשיו פן יקרה לו אשר קרה להם:

סימן צ"ג

כל ישראל ערבים זה לזה ואלמלא הערבות לא היה אדם מוחה ביד חברו על חטאיו ולא היה נותנים לב לחקור על עושי רשעה לבערם. אלא כדי שיעשו סייגות וגדרות שלא יחטאו. הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר כיון ששמו אדם עצמו מן העבירה וכפה יצור פעם ראשונה שנייה ושלישית מכאן ואילך הקב"ה שומרו:

סימן צ"ד

הן יקטלני לא איחל. ישים אדם על לב ויקח משל מן הפרשים ההולכים למלחמה להראות גבורתם במצות אדוניהם ולא ינוסו מפני חרב ונפצעו ונהרגים וכל זה אינו רק מפני הכלימה כי תחשב כלימה אם ינוסו ובמותם במלחמה לא יקבלו שכר מאדוניהם אנהו עאכ"ו שיש לנו לסבול צרות ויסורים אשר השלים נפשתינו למות על מצות מלכנו אדון כל יתברך שמו:

חידושים לפרשה

"והיה עקב תשקעו את המושפטים האלה וישקעו וישיתם אתם, ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החדק אשר נשבע לאבותיך" (דברים ז, יב)

(התשע"ג) ג'ל בס"ד לרמוז, שרמוז כאן הכתוב למה שכתב רש"י על הפסוק (דברים לב, יח): "צור גלךך תשי", וכתב רש"י: "תשי" - תשפח. ורבותינו דרשו: קשקא להטיב לך, אתם מכעיסין לפניו, ומתישין פחו מלהטיב לך (ספרי שיט). עכ"ל. והוא בבחינת הכתוב (תהלים סח, לה): "תנו עז לאלהים, על ישראל גאנתו ועז בשחקים", שעל ידי שישראל עוסקים בתורה ובמצוות, נותנים כח להש"ת להשפיע טוב לעם ישראל. אך על

ידי העוונות כביכול תש כוחו מלהשוע. וזהו רמז הכתוב כאן: "והיה עקב תשמעו וכו' וברכך", אך אם לא תשמעו, חלק המלה לשתיים, ו"תשמעו" תהפוך ח"ו ל"תש מעון", כביכול תש כחו של הש"ת מלהטיב לישראל, מכח העון. אך אם ישו בו בתשובה, יחזור ל"משק צון", דהיינו העבירה מעל פניך העון, ככתוב (זכריה ט, ט): "ומשתי את צון הרעץ ההיא ביום אחר", ומחמת אותו. עוד יתבאר על פי הידוע שעל ידי העוונות גורמים לחורבן הבית, כנ"ל בפרשת ואתחנן. ואם "לא תשמעו", אז ח"ו יהפך ל"תש מעון", ו"מעון" הוא כינוי לבית המקדש: "ה' אהבתי מעון ביתך, ומקום משכן כבודך" (תהלים כו, ח). אמנם אם ישו בו ישראל בתשובה, יהפוך ל"שית מעון" = שם מעון, ויחזור לבנותו. עוד: ידוע שעל ידי העוונות מגבירים את כח קליפות הסטרא אחרא, הנרמזים באותיות "עשן" - נוטריקון נחש, שרף, עקרב, כלשון הפסוק בפרשה זו (דברים ח, טו): "המוליךך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב" (וכמו שכתב רמז זה באותיות "עשן" בדרשות חת"ם סופר). וכן כוחות הסטרא אחרא נקראים "מרת" כי ידוע. וזו הכוונה: אם לא "תשמעו", יהפך ח"ו ל"עשן מות". אך אם ישו בו בתשובה וישמעו, אז יחזור ל"תמו עשן", דהיינו תמו ונגמרו כוחות עש"ן - נחש שרף עקרב, מלשון (תהלים קד, לה) "תמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם, ברכי נפשי את ה' הללויה". וזהו שמסיים (ח, כ): "והיה אם שכח תשכח וכו' כן תאבדון, עקב לא תשמעו בקול ה' אלהיכם". אך על ידי ששנוב ונשמע בקולו יתברך, אז יתקיים "והיה עקב תשמעו את" - ס"ת אותיות **תבנה**, ויתקיים הפסוק (תהלים נא, כ): "היטיבה בך צוֹףֶךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם", ו**תבנה** ירושלים עירך במהרה בימינו", אמן. { **תורת מאיר** | הרב **מאיר מושיאשווילי** שליט"א }

"וְנִזְכַּרְתָּ אֶת כָּל הַדְרָךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה בְּמִדְבָר" (דברים ח, ב)

לכאורה תיבת "כל" תירה. ונראה לפרש בס"ד, כי האדם יקח מוסר לעצמו מן הטובה ומן הפורענות. והוא, שאם רואה טובה שעשה הקב"ה לעושי רצונו, אז יאמר בלבו: כמה מרויח האדם בעשיית רצונו יתברך, כי הלא זה כל כל טובה מצא על אשר עבד את ה'. ואם יראה פורענות לעוברי רצונו, יקח מוסר לעצמו לאמר כמה צריך האדם להתרחק מדבר רע, הלא פלוני שהיה רשע, כך וכך רעות ויסורין מצא. והנה, במדבר קרה לישראל שני הפכיים אלו: שבזמן שהיו עושים רצונו יתברך, השיגו טובות נשגבות ועצומות והשיגו ימי טובה, עד שאומות העולם אומרים: אלו הם אינם בני אדם כי אם מלאכים. וא"כ, האדם בזכרו הטובות אשר השיגו ישראל במשך הדרך כולו, יתפעל ויתלהב בעבודת ה' לעשות רצונו יתברך ולעבדו. ובזמן שהיו עוברים רצונו יתברך במשך הליכתם במדבר הנזכר, קרה להם יסורין ופורענות גדולה. וגם מזה ילמד האדם קל וחומר ומוסר לעבוד את ה', פן תרבקנו הענה של הפרענות. נמצא כי שתי היכרות-הן של הטובה הן של הפורענות שהיה לישראל במדבר - יש תועלת לאדם בזכירתם. ולז"א: "וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אליהך זה ארבעים שנה במדבר" - "כל" דייקא, הן זמן הטובה הן זמן הפורענות, כדי שתקח מוסר השכל משני הפכיים שבהם.

{ **בן יהודע** על התורה | רבנו **יוסף חיים זיע"א** }

נצור לשונך מרע

הלכות רכיכות | כלל ט סעיף ו

אף על פי שהתורה דעה שיש להימנע מלשון רע, לאיש ששקעו לעשות מעשה בעצמו, אינו מועיל, רק שינצל על ידי מעצם האסור של דבורים האסורים, אבל על כל פנים (כב) מפיסע ידי עוברי עברה לא נפקי (לא יצאו), שעל ידם יעשה האיש, שמספרין לו, דבר אסור. כי על פי דין אסור לו לקבל דבריהן ולעשות מעשה בעצמו להפסיד לחברו, כל זמן שלא העידו עליו בבית דין והרשוהו בית דין לעשות פן, פמבאר לעיל בקלל ר' סעיף ט' וסעיף י'. ולכך זה קשה מאד, שיש ציר דין זה למעשה ההתיר בענין זה, (מלבד דלא שכיח, שיתקבצו כל הפרטים), דאין מצוי פלל שידעו המספרין מעצמן מתחלה כל חלקי הדינין, שישף בענין זה, כדי שישערו על ידי זה, שמה שיעשה עמו פלוני על ידי דבורן, יעשה עמו קדין תורה, על פן יש לזהר, שלא לגלות שום ענין לאיש, ששקעו לעשות מעשה בעצמו, בלי רשות מבית דין, כדי שלא ילקדו על ידו ברשות של בעלי הלשון, ושומר פיו ושלטונו שומר מצוות נפשו.

(כב) ממסייע ידי ע"ע. וכן מוכח בקידושין (דף לב עא) בתוס' ד"ה דמחיל, דאפילו אם אני יודע באמת שאין זה איסור, כיון דהוא אינו יודע, אסור לגרום לו זאת, וכל שכן הכא דגרע טפי ממכמה טעמים, ומיש בח"מ סימן כח בס"ג בהגהה רב' עדים יכולים להעיד אף לכתחלה, היינו שם שהבעל דין שכנגדו הוא עכו"ם דלא שייך בזה מסייע ידי עוברי עברה. ומה שלמדו מזה בסמ"ק כו ס"ב בהגהה דכל שכן לישראל ע"ש בבבאור הגר"א היינו באופן דמותר לו לילך בערכאות כמבואר שם בהדיא. (באר מים חיים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות

עמותת "בצדקה תפוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת פלכלית ע"י מתן סיוע פלפלי רחב היקף. העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

- חלוקת סלי מזון שבועיים
- מתן מוענה לחוסרים ביתיים בסיסיים
- חלוקת סלי לידה לילודת ולתנווק
- ועוד פעילויות ותמיכה בחגים ומועדים

לתרומות:
בנק לאומי (10) | סניף 858 | מס' חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
קוד מוסד הררשאה בחשבון הבנק 21965
ניתן לתרום גם דרך "גדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
alon@gamah.org - אימייל לכל מטרה
אתר הגמ"ח - WWW.GAMAH.ORG
054-4785404 | 054-6091685

חיוזק אמונה וביטחון

להתכונן כראוי לביאת המשיח

[המשך משבוע שעבר]

סיפורתי לכם שפעם למדתי חברותא עם הרב בירנבוים זכר צדיק לברכה והוא הלך ברחוב עם גמרא גדולה, לאט, לאט ואני עברתי עם הרכב, ראיתי אותו, צעקתי לו: "הרב! הרב, הרב בירנבוים", לא עונה, ממשיך, עצרתי את האוטו, ירדתי וצעקתי: "הרב, הרב!", הוא הסתובב ככה לאט עם הראש. - "הוא בא?", אמרתי לו: "מי?", הוא אומר לי: "המשיח!". אז צחקתי, אמרתי לו: "למה אתה שואל שאלה כזאת?", - "אז למה אתה צועק? אם צועקים, אז סימן שהוא בא, כי למה יש לצעוק? מה בוער, אם הוא בא - צריך לצעוק! אבל אם אתה צועק והוא לא בא... אז הוא שואל: 'הוא בא?' הוא הולך ברחוב, מה מונח אצלו בראש? 'הוא בא, או לא בא?' והרי אנחנו בבחינת שרה אימנו, בשעה שאמר לה המלאך: 'לא! פי צָחַקְתָּ'.

ככה יוכיחו אותנו על פנינו: "לא! אינכם מאמינים בביאת המשיח, שאם לא כן, הרי כמבואר עליכם היה להתכונן לפחות משום ספיקא, שאם יבוא היום, שמה מחר, אבל בינתיים הייתם צריכים לעשות תשובה גמורה!",

נו, מי עושה את זה בכל יום, אז מאמינים או לא מאמינים? יודעים לשיר, "אנחנו מאמינים בני מאמינים", בטח לשיר כולם יודעים. לחיות ככה, נראה אתכם ברחוב, "הוא בא?!"... איי איי לא תשכח לי התמונה הזאת, איך הוא עשה את זה, אלוף העולם!

על כן אחי ורעי, שומה עלינו כל מי שיראת השם נוגעת לליבו, להכין עצמו בתשובה ומעשים טובים, לקראת בואו של מלך המשיח לגאולה שלימה ואמיתית שתהיה בקרוב, אמן.

משה רבינו בא בקטע, שהם היו במצב של קֶצֶר רוח ומְעֵבְדָה קֶשֶׁה, אתם מבינים, אבל צ"ק צ"ק, לא עברו ימים ספורים כמו שאומרים ויצאו גאולים ממצרים. אז הכול יכול להתרחש בכל רגע, בכל רגע!

שלוש דרגות בישראל (תהלים קטו, א): "לא לָנו השם לא לָנו פי לשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד על חֶסֶדְךָ על אֲמִתְךָ..." "ישְׁרָאֵל בְּטַח בְּהֶשֶׁם עֲזָרְךָ וּמִגָּנְךָ הוּא, בֵּית אֶהְרֹן בְּטַחוּ בְּהֶשֶׁם עֲזָרְךָ וּמִגָּנְךָ הוּא. יְרָאֵי הַשֵּׁם בְּטַחוּ בְּהֶשֶׁם עֲזָרְךָ וּמִגָּנְךָ הוּא" (תהלים קטו, ט-יא) שלוש דרגות.

ישְׁרָאֵל בְּטַח, בֵּית אֶהְרֹן בְּטַחוּ, יְרָאֵי הַשֵּׁם בְּטַחוּ, גמרא בפסחים קי"ח. דורשת מהפסוק על מלחמת גוג ומגוג ויש אומרים: על חבלי משיח את הפסוק הזה, שהפסוק הזה מדבר למאן דאמר על מלחמת גוג ומגוג, ומאן

דאמר על חבלי משיח. יש להבין: למה הכתוב חילק את ישראל לשלוש דרגות, הלא אפשר להגיד, בית ישְׁרָאֵל בְּטַחוּ בהשם עֲזָרְךָ וּמִגָּנְךָ הוּא, זה כולל גם את הכהנים וגם את יְרָאֵי הַשֵּׁם, למה צריך לחלק לשלוש דרגות? אולם הכוונה בזה היא, כי יש שלוש דרגות בישראל. בית ישְׁרָאֵל זה העם בכללו, בֵּית אֶהְרֹן זה הכהנים המלמדים את העם דרך השם, התורה והמצוות. יְרָאֵי הַשֵּׁם זה אלה שהם חרדים על דברו, שהם למעלה מדרגת הכהנים, כי יש נאה דורש ולא נאה מקיים. אבל יש חרדים אמתיים, לא עם הבגדים... חרדים כנשמה בלב, אלה למעלה מדרגת הכהנים!

והנה בא הכתוב להזהיר את כל הדרגות האלה: כי בעת שיבואו חבלי משיח, תהיה מידת הדין כה מתוחה, על כל האומה הישראלית, על כל סוגיה, שכל אחד מישראל, אפילו הטובים והגדולים שבהם, חייבים לזרו עצמם בכל כוחם כדי להינצל ממידת הדין. כל אחד לפי מדרגתו בכל כוח הביטחון אשר בו, ואז נזכה להיזכר לפי השם, כמו שכתוב (תהלים קטו, יב-יג): "השם יְזַכְּנוּ יְבָרְךָ" השם יזכור אותנו, יְזַכְּנוּ, ואז הוא יְבָרְךָ, יְבָרְךָ אֶת בֵּית ישְׁרָאֵל, יְבָרְךָ אֶת בֵּית אֶהְרֹן, יְבָרְךָ יְרָאֵי הַשֵּׁם". למה עוד פעם פירט אותם לשלוש דרגות?

כי כל אחד זקוק לברכה מיוחדת, כשם שכל אחד יהיה זקוק לביטחון מיוחד משלו, אז כל אחת לפי ביטחונו והכנתו. אבל יהיה יום דין קשה, בין אם זה בימות משיח, בין אם זה בגוג ומגוג, אז כל אחד צריך להעתיק את עצמו להגיע לדרגת יְרָאֵי הַשֵּׁם, אם הוא רוצה את הברכה הכי טובה שיכולה להיות ולהיות בעל ביטחון גדול מאד. ועוד יש לומר, שמשום כך חילק הכתוב את הסוגים האלה משום שכל אחד יש לו זכות משלו להיזכר לטובה לפני הקב"ה. כי בֵּית ישְׁרָאֵל זה עמך ישראל, נגיד שהם שומרים תורה ומצוות ותו לא, הכהנים זה כאלו מורי העם והמדריכים שלה שמוכיחים את העם, זה כבר דרגה יותר גבוהה, הם כבר פועלים למען הציבור, יְרָאֵי הַשֵּׁם הם כבר גם משמשים דוגמא אישית לא רק אומרים מה לעשות וגם עושים, אז לכן משום שכל אחד יש לו זכות משלו להיזכר לטובה לפני השם יתברך, וכל ישראל זכאים לכך בגלל מסירות נפש שמסורים עצמם על קידוש השם, ומשום כך יברך את כל בֵּית ישְׁרָאֵל, את בֵּית אֶהְרֹן הוא יְבָרְךָ משום שיזכור להם את זכות הכהנים המקורשים, בית חשמונאי שניצחו את אויבי ישראל וזכו למלוכה, ועוד אנחנו אומרים שהקב"ה בזכותם יזכור את זכותם של יְרָאֵי הַשֵּׁם, שהם מעוררים את כלל ישראל לקיום התורה והמצוות, וזכותם גדולה מאד, ראויים הם שיתברכו גם הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים" וכו'.

ועכשיו בוא נראה את הציור הבא "מה אָשִׁיב להשם פֶּל תַּגְּמֹלוּהִי עָלַי" (תהלים קטז, יב) אומר החפץ חיים: "יש הרבה קונים בהקפה, בחנות, בעל החנות מוכר להם במאור פנים, יודע שהם משלמים את החוב, יש כאלה בבת אחת בבוא הזמן ויש כאלה בתשלומים. גם מי שמשלם קמעא קמעא רשאי לקנות בחנות, כוון שהחנווני יודע שאף על פי שהוא עדין חייב כסף, בכל זאת הוא הולך ומשלם מידי פעם. אבל מי שלקח בהקפה ולא שילם כלום, איך יבקש מהחנווני שייתן לו עוד פעם בהקפה? אחד, שנה קונה! ולא משלם כלום, לא מעט ולא בפעם אחת, אחרי שנה הוא בא עוד פעם לקחת בהקפה,

על זה אמר רוד המלך עליו השלום: "מה אָשִׁיב להשם שפֶּל תַּגְּמֹלוּהִי עָלַי. אם אני לקחתי הכל בהקפה מהשם יתברך ועדיין לא התחלתי אחד לפי מדרגתו בכל כוח הביטחון אשר בו, ואז נזכה להיזכר לפי השם, כמו שכתוב (תהלים קטו, יב-יג): "השם יְזַכְּנוּ יְבָרְךָ" השם יזכור אותנו, יְזַכְּנוּ, ואז הוא יְבָרְךָ, יְבָרְךָ אֶת בֵּית ישְׁרָאֵל, יְבָרְךָ אֶת בֵּית אֶהְרֹן, יְבָרְךָ יְרָאֵי הַשֵּׁם". למה עוד פעם פירט אותם לשלוש דרגות? כי כל אחד זקוק לברכה מיוחדת, כשם שכל אחד יהיה זקוק לביטחון מיוחד משלו, אז כל אחת לפי ביטחונו והכנתו. אבל יהיה יום דין קשה, בין אם זה בימות משיח, בין אם זה בגוג ומגוג, אז כל אחד צריך להעתיק את עצמו להגיע לדרגת יְרָאֵי הַשֵּׁם, אם הוא רוצה את הברכה הכי טובה שיכולה להיות ולהיות בעל ביטחון גדול מאד. ועוד יש לומר, שמשום כך חילק הכתוב את הסוגים האלה משום שכל אחד יש לו זכות משלו להיזכר לטובה לפני הקב"ה. כי בֵּית ישְׁרָאֵל זה עמך ישראל, נגיד שהם שומרים תורה ומצוות ותו לא, הכהנים זה כאלו מורי העם והמדריכים שלה שמוכיחים את העם, זה כבר דרגה יותר גבוהה, הם כבר פועלים למען הציבור, יְרָאֵי הַשֵּׁם הם כבר גם משמשים דוגמא אישית לא רק אומרים מה לעשות וגם עושים, אז לכן משום שכל אחד יש לו זכות משלו להיזכר לטובה לפני השם יתברך, וכל ישראל זכאים לכך בגלל מסירות נפש שמסורים עצמם על קידוש השם, ומשום כך יברך את כל בֵּית ישְׁרָאֵל, את בֵּית אֶהְרֹן הוא יְבָרְךָ משום שיזכור להם את זכות הכהנים המקורשים, בית חשמונאי שניצחו את אויבי ישראל וזכו למלוכה, ועוד אנחנו אומרים שהקב"ה בזכותם יזכור את זכותם של יְרָאֵי הַשֵּׁם, שהם מעוררים את כלל ישראל לקיום התורה והמצוות, וזכותם גדולה מאד, ראויים הם שיתברכו גם הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים" וכו'.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א בבית מדרש קהילות פז, בני ברק בתאריך 05.06.2020 לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו (גם מטלפון כשר) 02-3724787

לרפואה שלמה
רחל בת איבונה
יסמין בת אביגיל
מלוך ניה בת שרה

לזיווג הגון מהרה
אוריאל בן תקווה
שלומי בן רינה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
קידנו ברק בן זייתה,
יעקב בן עזיזה
דוד בן רבקה

לעילוי נשמת
זייתה בת סהלה
שולה בת חנה
חנה בת רומיה ע"ה

ניתן להשיג 'קובץ מלוךט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחה למוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה שרון
תמר בת שלמה

לעילוי נשמת
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה מיני